EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 27.7.2017
COM(2017) 390 final

2017/0168 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om ingående av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Seychellerna om ändring av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Seychellerna om undantag från viseringskravet för kortare vistelser

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Genom förordning (EU) nr 610/2013 av den 26 juni 2013[1] (nedan kallad *ändringsförordningen*) ändrades Schengenavtalets tillämpningskonvention[2], förordning (EG) nr 562/2006[3] (kodexen om Schengengränserna) och förordning (EG) nr 810/2009[4] (viseringskodexen) och den omdefinierade bland annat konceptet ”kortare vistelse” för tredjelandsmedborgare i Schengenområdet. Från och med den 18 oktober 2013 är den maximala tillåtna vistelsetiden för tredjelandsmedborgare som avser att resa till Schengenområdet för en kortare vistelse – oavsett om de behöver visering eller inte – ”90 dagar under en 180-dagarsperiod”. Jämfört med den definition som gällde fram till den 18 oktober 2013 (tre månader under en tidsperiod av sex månader räknat från första inresedag) är den nya definitionen mera exakt genom att varaktigheten anges i dagar istället för månader. Dessutom har formuleringen ”räknat från första inresedag” som gav upphov till stor osäkerhet och många frågor lämnats bort i definitionen.

Genom ändringsförordningen har alla nödvändiga ändringar införts i EU:s regelverk om viseringar och gränser, dvs. Schengenavtalets tillämpningskonvention, kodexen om Schengengränserna, viseringskodexen och förordning (EG) nr 539/2001[5]. Konceptet kortare vistelse ingår dock även i internationella avtal som ingåtts av Europeiska unionen. I de avtal om undantag från viseringskravet som ingåtts med Antigua och Barbuda[6], Bahamas[7], Barbados[8], Brasilien[9], Mauritius[10], Saint Kitts och Nevis[11] respektive Seychellerna[12] används fortfarande den gamla definitionen – tre månader under en tidsperiod av sex månader räknat från första inresedag[13] – då varaktigheten för viseringsfri vistelse definieras.

Den 16 juli 2014 antog kommissionen en rekommendation till rådets beslut om bemyndigande att inleda förhandlingar om ändring av avtalen om undantag från viseringskravet mellan Europeiska unionen och dessa länder[14]. Rådet antog sitt beslut den 9 oktober 2014[15]. Syftet var att tillämpa den nya definitionen av kortare vistelse enligt ändringsförordningen för dessa sju länder. Om ”kortare vistelse” definieras i antal *dagar* snarare än *månader* i avtalen om undantag från viseringskravet är det dessutom enklare att

---

1 EUT L 182, 29.6.2013, s. 1.
2 EGT L 239, 22.9.2000, s. 19.
3 EUT L 105, 13.4.2006, s. 1.
4 EUT L 243, 15.9.2009, s. 1.
5 EGT L 081, 21.3.2001, s. 1.
6 EUT L 169, 30.6.2009, s. 3.
7 EUT L 169, 30.6.2009, s. 24.
8 EUT L 169, 30.6.2009, s. 10.
9 EU har ingått två avtal med Brasilien: ett för innehavare av vanliga pass (EUT L 255, 21.9.2012, s. 4) och ett annat för innehavare av diplomatpass, tjänstepass eller officiella pass (EUT L 66, 12.3.2011, s. 2).
10 EUT L 169, 30.6.2009, s. 17.
11 EUT L 169, 30.6.2009, s. 38.
12 EUT L 169, 30.6.2009, s. 31.
13 Jfr. ”syfte” och ”vistelsetid” i avtalen.
14 COM(2014) 468 final.
15 Rådets beslut om bemyndigande för kommissionen att inleda förhandlingar om ändring av de avtal om undantag från viseringskravet för kortare vistelser som ingåtts mellan Europeiska unionen/gemenskapen och Antigua och Barbuda, Samväldet Bahamas, Barbados, Förbundsrepubliken Brasilien, Republiken Mauritius, Federationen Saint Kitts och Nevis och Republiken Seychellerna, antaget av rådet den 9.10.2014.

kontrollera och beräkna elektroniskt eller med it-verktyg, och lämpar sig därför bättre för centraliserade gränsförvaltningssystem, såsom det föreslagna in- och utresesystemet[16].

Efter rådets bemyndigande inledde kommissionen förhandlingar om ändring av avtalen om undantag från viseringskravet med de sju länderna (Antigua och Barbuda, Bahamas, Barbados, Brasilien, Mauritius, Saint Kitts och Nevis samt Seychellerna).

Förhandlingarna med Republiken Seychellerna avslutades framgångsrikt med att ändringsavtalet paraferades den 15 juli 2016. Båda parterna har enats om att anta den nya definitionen av ”kortare vistelse” i hela avtalet om undantag från viseringskravet mellan EU och Republiken Seychellerna. Dessutom medför avtalet ändring av några tekniska detaljer (se nedan), men samtliga ändringar är obetydliga ur resenärens perspektiv.

Förenade kungarikets och Irlands särskilda ställning har beaktats i avtalets ingress.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Avtalet kräver godkännande av båda avtalsslutande parter i enlighet med deras respektive förfaranden. För unionens del kräver detta rådsbeslut om undertecknande och ingående av avtalet.

Detta förslag föreläggs rådet för att det ska bemyndiga ingåendet av avtalet om ändring av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Seychellerna om undantag från viseringskravet för kortare vistelser.

Avtalet säkerställer rättslig konsekvens och harmonisering mellan medlemsstaterna genom att det införlivar den nya definitionen av kortare vistelse enligt ändringsförordningen, som ger en entydig tolkning av ”kortare vistelse”.

Den rättsliga grunden för detta förslag är artikel 77.2 a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) jämfört med artikel 218 i samma fördrag.

Unionen har ingen befogenhet att ändra avtal om undantag från viseringskravet som är bindande för de fyra länder som är associerade till genomförandet av Schengenregelverket, däribland den gemensamma viseringspolitiken. För att säkerställa ett harmoniserat tillvägagångssätt och genomförande av bestämmelserna om den tillåtna vistelsetiden i Schengenområdet inbegriper avtalet en gemensam förklaring som anger att det är önskvärt att Republiken Seychellerna samt Island, Liechtenstein, Norge respektive Schweiz ändrar de befintliga bilaterala avtalen om undantag från viseringskravet på samma sätt.

Det bifogade förslaget utgör det rättsliga instrumentet för ingående av avtalet. Rådet ska besluta med kvalificerad majoritet efter det att avtalet för unionens räkning undertecknats av en person som utsetts av rådets ordförandeskap och efter att ha inhämtat Europaparlamentets godkännande i enlighet med artikel 218.6 a andra stycket i EUF-fördraget.

• Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

Om Europeiska unionen är en av avtalsparterna i ett internationellt avtal kan en ändring av ett sådant avtal inte genomföras rättsligt av medlemsstaterna själva. Avtalet om undantag från viseringskravet med Seychellerna har ingåtts av Europeiska unionen. Därför krävs åtgärder på unionsnivå.

[16] COM(2016) 194 final.

Dessutom skulle det påverka unionens regelverk i fråga om viseringar ifall medlemsstaterna ingick avtal om undantag från viseringskravet (artikel 3.2 i EUF-fördraget).

- **Proportionalitetsprincipen**

Det aktuella förslaget går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det eftersträvade målet, dvs. att ändra det befintliga avtalet om undantag från viseringskravet mellan Seychellerna och unionen.

3. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget medför inga ytterligare kostnader för EU:s budget.

4. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Samråd med berörda parter**

Den 9 oktober 2014 antog rådet förhandlingsdirektiv som bemyndigade kommissionen att inleda förhandlingar med Republiken Seychellerna för att ändra avtalet om undantag från viseringskravet mellan de båda parterna. Medlemsstaterna informerades om läget i förhandlingarna vid mötena i arbetsgruppen för visering.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Resultatet av förhandlingarna**

Kommissionen anser att målen i rådets förhandlingsdirektiv har uppnåtts och att unionen kan godta utkastet till avtal.

Det slutliga innehållet i avtalet kan sammanfattas på följande sätt:

a. Vistelsetid

I avtalet föreskrivs viseringsfrihet för medborgare i Europeiska unionen och för medborgare i Republiken Seychellerna vid resor på den andra avtalspartens territorium i högst 90 dagar under en 180-dagarsperiod (istället för högst tre månader under en sexmånadersperiod räknat från den dag då personen i fråga först reste in i landet). Den nya definitionen tillämpas i hela avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Seychellerna om undantag från viseringskravet för kortare vistelser.

b. Slutbestämmelse – avbrott i tillämpningen av avtalet (artikel 8.4)

Den sista meningen i artikel 8.4 i avtalet ändras enligt följande: ”Den avtalsslutande part som har avbrutit tillämpningen av detta avtal ska omedelbart underrätta den andra avtalsslutande parten om skälen för att avbryta tillämpningen inte längre föreligger och ska åter tillämpa avtalet.” Genom tillägget av ”och ska åter tillämpa avtalet” till den befintliga texten klargörs det i det ändrade avtalet att avtalet faktiskt ska tillämpas på nytt om det inte längre finns några orsaker att inte tillämpa undantaget från viseringskravet. På denna punkt anpassas formuleringen i avtalet om undantag från viseringskravet med Republiken Seychellerna till alla andra avtal om undantag från viseringskravet som undertecknades av unionen under 2015 och 2016. Den 14 juni 2016 rådfrågades arbetsgruppen för visering om denna ändring, och ingen medlemsstat gjorde några invändningar.

c. *Gemenskapen* ersätts med *unionen*

Sedan Lissabonfördraget trädde i kraft den 1 december 2009 har endast Europeiska unionen en ställning som juridisk person. ”Europeiska gemenskapen” används dock fortfarande i internationella avtal som trädde i kraft före Lissabonfördraget, som exempelvis avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Seychellerna om undantag från viseringskravet för kortare vistelser. I ändringsavtalet ersätts därför ordet ”*gemenskapen*” med ”*unionen*” i hela avtalet om undantag från viseringskravet.

d. Gemensamma förklaringar

Två gemensamma förklaringar bifogas avtalet

- om tolkningen av 90 dagar under en 180-dagarsperiod och

- om Island, Norge, Schweiz och Liechtenstein.

E. Ikraftträdande

Avtalet träder i kraft den första dagen i den sjätte månaden efter den dag då den sista avtalsslutande parten till den andra har anmält att ratificeringsförfarandena har avslutats. En tillräckligt lång övergångsperiod är nödvändig för att säkerställa rättssäkerhet och ge resenärerna möjlighet att förstå lagstiftningen och följa den. När avtalet har ratificerats kommer sexmånadersperioden att göra det möjligt för resenärer att slutföra kortare vistelser som fortfarande i sin helhet beräknas enligt den gamla definitionen, innan den nya definitionen av kortare vistelse och dess 180-dagars tillbakablickande referensperiod träder i kraft.

Alla andra bestämmelser, t.ex. om det geografiska tillämpningsområdet, i det befintliga avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Seychellerna om undantag från viseringskravet för kortare vistelser kvarstår oförändrade i det ändrade avtalet.

6. SLUTSATS

Mot bakgrund av ovanstående föreslår kommissionen att rådet, efter att ha inhämtat Europaparlamentets godkännande, godkänner avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Seychellerna om ändring av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Seychellerna om undantag från viseringskravet för kortare vistelser.

2017/0168 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om ingående av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Seychellerna om ändring av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Seychellerna om undantag från viseringskravet för kortare vistelser

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 77.2 a jämförd med artikel 218.6 andra stycket a v,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

med beaktande av Europaparlamentets godkännande[17], och

av följande skäl:

(1) Genom sitt beslut av den 30 november 2009 ingick rådet ett avtal mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Seychellerna om undantag från viseringskravet för kortare vistelser. I avtalet föreskrivs viseringsfrihet för medborgare i Europeiska unionen och för medborgare i Seychellerna vid resor på den andra avtalspartens territorium ”i högst tre månader under en sexmånadersperiod”.

(2) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 610/2013[18] infördes horisontella ändringar i unionens regelverk om viseringar och gränser, och kortare vistelse definierades som högst 90 dagar under en 180-dagarsperiod.

(3) Avtalet mellan unionen och Republiken Seychellerna om undantag från viseringskravet för kortare vistelser måste införliva denna nya definition för att unionens regelverk om kortare vistelser ska bli fullständigt harmoniserat.

(4) Kommissionen har på unionens vägnar förhandlat om ett avtal med Republiken Seychellerna om ändring av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Seychellerna om undantag från viseringskravet för kortare vistelser (nedan kallat *avtalet*).

(5) I enlighet med rådets beslut (EU) 2017/[...] har avtalet undertecknats.

(6) Detta beslut utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Förenade kungariket inte deltar i enlighet med rådets beslut 2000/365/EG[19]. Förenade

---

17 Godkännande utfärdat den [...].

18 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 610/2013 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna), Schengenavtalets tillämpningskonvention, rådets förordningar (EG) nr 1683/95 och (EG) nr 539/2001 och Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 767/2008 och (EG) nr 810/2009 (EUT L 182, 29.6.2013, s. 1).

19 Rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 131, 1.6.2000, s. 43).

kungariket deltar därför inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Förenade kungariket.

(7) Detta beslut utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG[20]. Irland deltar därför inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Irland.

(8) Avtalet bör därför godkännas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Seychellerna om ändring av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Seychellerna om undantag från viseringskravet för kortare vistelser (nedan kallat *avtalet*) godkänns härmed på unionens vägnar.

Texten till avtalet åtföljer detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande ska på unionens vägnar göra den anmälan som anges i artikel 2 i avtalet[21].

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft den dag det antas.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande

[20] Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

[21] Dagen för avtalets ikraftträdande kommer att offentliggöras av rådets generalsekretariat i *Europeiska unionens officiella tidning*.